

בס"ד יא' אלול ה'תשפ"ד
 הדלקת נרות - 18:30
 צאת השבת - 19:19
 רבנו תם - 20:04
שעון קיץ - מהלוח המדויק של "אור החיים"
 ע"פ "אופק תל אביב"

שנה עשרים וארבע - עלון מס' 1224
 @ ביום שני יג' אלול, הילולת ר' יוסף חיים (הבן איש חי) זיע"א.
 @ יום שלישי סוף זמן ברכת הלבנה כל הלילה.
 @ ניתן להקדיש השיעור בלויין לרפואה, פרנסה טובה, ברכה, זיווג הגון, הצלחה, ולהבדיל לע"נ יקיריכם.

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל
 לרפואת והצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

פפטידין: "דוני עקדה"
 (ישעיה נד')

שבת זו
 "החמישית דנחמתא"

פרשת כי-תצא

כולם מגיעים במוצ"ש ב-23:00
לסליחות בלויין עם
 הרה"ג יצחק יוסף שליט"א
 והפיטין משה חבושה ב"יאוהל מועד"

מלעיני הפרשה:

- ← דין שבוייה נכרית הנישאת לאיש.
- ← משפט הבכורה ודין בן סורר ומורה.
- ← מצוות השבת אבידה, עזרה ראשונה, שילוח הקן, מעקה, איסור כילאים ושעטנו, מצוות ציצית.
- ← דיני צניעות וטהרת המשפחה.

אחד מתלמידיו של רבי ישראל סלטר היה ר' אמסטרדם
 יום אחד כשהתחנן קרא לו רבו ושאל: האם הוא מקיים
 גמילות חסדים? אמר לו: רבי אין לי כסף ולכן אני לא
 מקיים מצווה זו. ענה לו הרב: כוונתי לעזרה לאישה בבית.
 הרי לא לשפחה משמשת אותך אשתך, הוא כל החיים קרא
 לאישתו **בית** ואף פעם לא אישתו. (ב. בר דין הי"ו)

"ובכתה את אביה ואת אמה ירח ימים"
 מה טעם נאמר "ירח" ולא "חודש"? לפי שמצינו בחז"ל:
 "אין אביה ואמה אלא עבודת-כוכבים והיינו: שתפרוש
 מהעבודה-הזרה ותצטרף לעם ישראל. לכן נאמר "ירח",
 שהוא שמה של הלבנה – סמל עם ישראל. (דברי שאול)
 טעם נוסף: בכתובה כותבים את התאריך "יום... לחודש",
 ואילו בגט כותבים "יום... לירח" - לפי שקידושין נאמר
 בתורה: "כי יקח איש אשה חדשה", ויאה כאן לשון **חודש**,
 לגבי גרושין נאמר: "גרש ירחים", ויאה כאן לשון **ירח**.

"ויהי תהיה לך על אִנְךָ"
 אומרים בעלי המוסר: "ויהי" זה האצבעות, "אִנְךָ" הם
 האזניים, **שצריך לתת את האצבעות באזניים** כששומעים
 לשון הרע או דברים לא טובים אחרים.

"מצוות התורה בפרשת כי תצא"
 "פרשת כי תצא יש בה עשרים ושבע מצוות עשה וארבעים
 ושבע מצוות לא תעשה" (ספר החינוך).
 מעל 30 הן בין אדם לחברו והשאר בין אדם למקום, ויש
 גם... בין אדם לבהמתו (פריקה; לא תחסום; שילוח הקן).
 24 - מצוות בתחום חיי המשפחה והמעמד האישי.
 13 - מצוות ציבוריות, ממלכתיות ולאומיות.
 11 - מצוות מכוונות לחיי כלכלה והלכות עבודה.
 13 - מצוות לקוחות מחיי הצבא, המחנה והמלחמה.
 9 - מהן תלויות בארץ ונהוגות בשדה ובכרם.

פינת הניבים והפתגמים

כְּמִי שֶׁכָּפְאוּ שָׂד =
בַּעַל כְּרָחוּ. כָּפָה אוֹתוֹ = הִכְרִיחַ אוֹתוֹ.
דוגמה: בְּמִשְׁחַק הַפְּדוּרְסֵל לִזְכְּרוּ שֶׁל הַבּוֹגֵר שֶׁנֶּפֶל
 בְּמִלּוֹי תַּפְּקִידוֹ בְּקִשּׁוֹנֵי לִקְבֵּל אֶת תַּפְּקִיד הַכְּרוֹז,
 וּמְלֵאֲתִי אֶת הַבְּקִשָּׁה כְּמִי שֶׁכָּפְאוּ שָׂד.
מקור: וְדוֹמָה עָלָיו כְּמִי שֶׁכָּפְאוּ שָׂד [בְּדָרִים, כ.]. (ניבונכו)

"כי תצא למלחמה על אויבך ותתו ד' אלקיך בידך"
 מפסוק זה נוכל ללמוד רמז למעלת צ' **אִמְנִים** בכל יום, כפי
 שהוא בספרים הקדושים שאין אדם נקרא צדיק אלא אם
 מקפיד על עניני צ' **אִמְנִים** בכל יום. **"כי תצא"** ר"ת **בְּל יוֹם**
תֵּאֱמָר צְדִיק אִמְנִים, וכך תזכה שכאשר תצטרך לעשות
 "מלחמה על אויבך" היצר הרע, תעמוד לך זכות זו ונתנו
 ד' אלקיך בידך" תנצחו ותכניעו תחתך. וכיון ששוב לא
 יוכל להכשילך בחטא, ממילא תקרא 'צדיק'.
 (וכל מאמינים – סלת מנחה)

"תמחה את זכר עמלק" (כ"ה - י"ט)
 בספר "פרפראות לחכמה" כותב: **עמלק** בגימטריה 240 **זָכַר**
 בגימטריה 227, כאשר תמחה את תיבת "זָכַר" מתיבת
 "עמלק", (13=240-227) יישאר שלוש עשרה, שהוא גימטריה
 של המילה "אחד", לרמז, כי ביום שִׁמְחָה זכר עמלק, אז
 יהיה ה' אחד.

"כי תבא בכרם רעך ואכלת"
 מובא בחז"ל (ברכות דף ז. ז.) שרַעַף נקרא הקב"ה, **כי תבא**
בכרם רַעַף וְאִכְלֵת ר"ת **ברכות** ר"ל שלא תשכח לברך לפני
 האכילה, כשתעשה כן ישפיע הקב"ה עליך ברכות. (פניני משה)
"והיה מהצדק קדושי"
 אמרו חז"ל (בר"ר מ"ב ג') 'אין והיה אלא לשון **שמחה**,
 "והיה" בכוחה של השמחה, "מחניך קדוש" יזכה האדם
 לקדושה. (תורת אבות)

"מוצא שפתיה תשמור" (כ"ג כ"ד).
"מוצא שפתיה תשמור" ר"ת כמו "מלך שומע תפילה" היינו
 "אם מוצא שפתיה תשמור" – יהיה לך שמירת הלשון ולא
 תפגום בפיך, אזי יתקיים "מלך שומע תפילה" ותפילתך
 תתקבל לרצון, כי אדם הפגום בפיו 'אין קטיגור נעשה
 סניגור', ולא מתקבלת התפילה ח"ו. (שארית מנחם)
"וראית בשיביה אשת יפת תואר... וחשקת בה..."
 "וחשקת בה" רומז לאשה הגשמית. "בה" ר"ת **בשתי** התורות
 או לחילופין **"בה"** בשתי תנשים, וזו האשה הרוחנית.
 שלמה אלביליה הי"ו)

הסירו ממשול מדוך עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.
 ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת", "חידושי", "דרשו": <http://ladaat.info/> <https://www.hidush.co.il/>

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

סגולה לילדים חכמים בחודש אלול

"ויהי רצון מלפניך, שיהא זרעי זרעי עד עולם זרע כשר... ויהיו בעלי תורה". משאת הנפש של הורים בכל הדורות הייתה לזכות לבנים תלמידי חכמים. להצלחה בחינוך הילדים "ותגדלם לתורתך ללמוד תורה לשמה".

א. בימים אלו שהם ימי הרחמים והסליחות, מחוייב כל אדם לפשפש במעשיו לשוב אל קונו. ומכלל ההתחזקות המוטלת על רוב בני אדם, היא בענין עבודת התפילה, שתהיה כראוי, שישמע ה' את תפילתו להשיבנו אליו, לקבל את תשובתו, ושיחדש עלינו שנה טובה ומבורכת.

ב. בגמרא במסכת מועד קטן (כח). אמרו, בני חיי ומוזוני (בנים, חיים, ומוזנות, כלומר פרנסה), לא בזכותא תליא מלתא, אלא במזלא ותליא מלתא. כלומר, יתכן אדם שהוא עובד את ה' כראוי, ואף על פי כן יהיה עני, או שלא יהיו לו בנים, או שלא יזכה לאריכות ימים. זאת משום שמזלו של אותו אדם כך לכאורה מבואר שלא יועילו התפילות לאדם בעניינים אלו, משום שאם מזלו של אותו אדם מטבע ברייתו כך הוא שיהיה עני, מה תועיל התפילה לשנות את רוע מזלו?

ג. מרן רבינו עובדיה יוסף זצ"ל, כתב בזה, דמכל מקום על ידי תפילה אין ספק שיוכל אדם לשנות הכל, אפילו את מזלו. וסמך לדבר מן הפסוקים, "ועבדתם את ה' אלהיכם", זו תפילה. (כמו שאמרו בתענית ב. איזו היא עבודה שלב, זו תפילה), נאמר: "ויברך את לחמך ואת מימך", **אלו מזונות.**

"לא תהיה משכלה ועקרה בביתך", **אלו בנים.**

"את מספר חיך אמלא", **הרי אריכות ימים.**

ואם כן על ידי תפילה יוכל אדם לשנות את רוע מזלו.

ד. זאת בתנאי, שתהיה התפילה **בכוונה מלאה.** ובפרט תפילה שאחרי לימוד תורה, וכמו שכתוב בזוהר הקדוש (פרשת פנחס), "בא וראה, כל הבריות שבעולם לפני שנתנה התורה, היו תלויים במזל, ובכלל זה בני חיי ומוזוני, אבל אחר שניתנה תורה לעם ישראל, הוציאם ה' משלטון הכוכבים והמזלות, וזאת למדנו מאברהם אבינו, שראה במזלו שעתידי שלא יהיו לו בנים, והקדוש ברוך הוא אמר לו, צא מאיצטגונינות שלך, כלומר, אל תתייחס לדברים אלו, כי על ידי תורה ותפילה משתנה מזלו הרע של האדם.

ה. מלבד ענין הכוונה בתפלה, צריך שתהיה התפילה בלב נשבר, וכמו שנאמר: "לב נשבר ונדכא, אלהים לא תבוזה". כי הקדוש ברוך הוא שומע ביותר תפלת הנאנקים ומתפללים בכל לבם לפניו. ואמרו רבותינו, אפילו כל השערים ננעלו, **שערי דמעה לא ננעלו.** ואם לא יוכל אדם לכתוב בתפלתו מאיזו סיבה, כתב מרן החיד"א, שיוכל על כל פנים להתפלל בלב נשבר בקול בכי, שגם בתפלה כזו יש מעלה קרובה לתפלה בדמעות ממש. וכן היה מרן זצ"ל רגיל להוסיף על זה, שהתפלה בקול בכי נשמעת לפני ה' יתברך אפילו בלי שיבכה האדם בדמעות ממש, כמו שנאמר "כי שָׁמַע ה' קול בְּכִי".

ו. ידע כל אדם, כי כל מה שיוכל לעשות ולפעול בכל מיני השתדלות שבעולם, **כל זה אינו שוה כנגד תפלות הבאות מעומק הלב.** ובעינינו ראינו, יהודי יקר מעיר תל אביב, שהיה דר בשכונה מלאה בכל מיני תאוות העולם, וכל ילדיהם של שכניו, שהיו מהם יהודים וראי שמים, יצאו לתרבות רעה, משום שלא עמדו בנסייונות המצויים בשכונתם. מה עשה אותו יהודי? היה מתפלל לפני ה' יתברך בדמעות שליש, יום יום, עוד מזמן שילדיו היו קטנים, וזכה שבאמת נתקבלו תפילותיו, וכל בניו יצאו למודי ה', תלמידי חכמים ממש, ובנותיו זכו אף הן לצאת צנועות וחכמניות, ונישאו לתלמידי חכמים, והקימו דור ישרים מבורך. ותמיד אומר אותו יהודי, כי ילדיו יצאו מוצלחים, אך ורק בזכות, שלא התעצל בתפילותיו, ועוד מזמן שהסכנה לא הייתה נראית באופק, היה מתחנן ומתפלל כל יום בערגה ובחשק רב, שיכוחה ה' יתברך לרות נחת מילדיו, שיהיו כולם יראי שמים. ישמע החכם ויוסיף לקח.

"מכל מלמד השכלת"

סגולה לאריכות ימים

3 פעמים כתוב אריכות ימים במצוות :

א. בכיבוד אב. **ב.** בשילוח הקן. **ג.** במשקלות. מסביר ה"אור החמה": כיבוד אב מפני שזה קשה, שילוח הקן אפילו שהיא מצוה קלה כמאמר חז"ל, משקלות אפילו שזה מצוה שהוא לא עושה כלום, והארכת ימים. הכוונה היא לשנים והא דנקט ימים, לומר שגם הימים דהיינו כל יום ויום מימי חייו יתארכו לו לטובה כמו שנים הרבה לטובה אמן. (שיר מעון)

רבי יוסף חיים זצוק"ל

(הבן איש חי)

י"ג אלול הוא יום פטירתו של רבי יוסף חיים זצ"ל בעל ה"בן איש חי", שנפטר לפני 115 שנים (יג אלול ה'תרס"ט). רבן של כל בני הגולה, ומנהיגה של יהדות המזרח במשך כיוכל. בקיא בכל פרד"ס התורה, ומשלב בפסיקותיו ספרי פסיקה ספרדיים ואשכנזיים כאחד, ואת דברי הקבלה יחד עם פסקי הפשט ובראשם ה"בית יוסף". במהלך חייו כתב למעלה מ-100 ספרים, אך רק כ 50 מהם יצאו לאור. כאשר היה כבן שבע נפל לתוך באר עמוקה תוך כדי משחק אך ניצל. בהיותו בבור נדר שכשיצא מהבור יקדיש את כל חייו ללימוד התורה. את ראשית לימודיו התחיל בתלמוד תורה אצל דודו, הרב דוד חי מאיר יוסף ניסים סלמאן מעתוק, ובהמשך בגיל 14 בלבד בבית המדרש לרבנים "בית זלכה" בראשות הרב עבדאללה סומך זצ"ל הרב יוסף חיים כונן ויסד את ישיבת "פורת יוסף" והיה בקשר רציף עם מקובלי ישיבת המקובלים בית-אל בירושלים, אימץ ממנהגייהם והנחיל אותם ליהודי בבל.

"כי תצא למלחמה על אייך"

ונתנו ה' אלקיך בידך"

כִּי תֵצֵא לְמִלְחָמָה רִי"ת פת"ל, אותו כותל המפריד מבדיל ומפסיק, 'איבך' הוא אויבו של האדם, אם רק תצא נגדו למלחמה, 'ונתנו ה' אלוהיך בידך".

ראשי תיבות ב"כי תצא" (פיתוחי חותם)

בתיבת "תצא" רמוזים כמה עצות כיצד יוכל לנצח את הסתרא אחרא.

תפילין ציצית אות - אות ברית ואות שבת.

תפילה צדקה אור - אור התורה הקדושה.

תענית צדקה אור. צדקה בגימטריא (עם הכולל) 200, רמז למה שאמרו חז"ל שמי שיש לו מאתיים זוז אינו נקרא עני. (מוהרי"ם מקאמאראנא זי"ע)

חסדה של החסידה

מאז שרפי זכר את עצמו הוא אהב בעלי חיים. כבר בגיל שנתיים וחצי כשאביו קנה דג זהב קטן, ורפי הקטן טיפל בו במסירות, הוריו הבינו שבנם הפעוט אוהב בעלי חיים. הוא דאג להאכיל אותו מידי יום, והיה יושב שעות ארוכות ומתבונן בדג השוחה מצד לצד בקערת הזכוכית המבריקה. עם השנים החל לגדל בעלי חיים שונים. ככל שגדל רפי עצמו כך גדלה אהבתו לבעלי החיים, והיה נדמה שהם מעריכים זאת וגם מחזירים לו אהבה. לפעמים היה נראה לרפי שהוא מסתדר עם הולכי הארבע יותר מאשר עם החברים שלצדו. אבל מכיוון שסוף סוף הוא 'בן אדם', הוא למד גם להסתדר עם חבריו על אף שזה לא היה קל עבורו.

דבר אחד בכל זאת העיב על יחסי החברות של רפי. הוא לא היה מוכן לוותר על שום דבר ששייך לו בשום אופן. לא לאחיו ולא לחבריו, "מה שלי - שייך לי!" נהג לומר, והדבר לא הוסיף לו נקודות זכות כלפי הסובבים. במשך שנים ניסו הוריו ומוריו להסביר לו שאי אפשר לחיות כך, אבל הוא אטם את אזניו מלשמוע, וכשחבריו סנטו לו על כך שהוא אנוכי, התרחק מחברתם ומצא מפלט אצל חבריו האחרים - הארנבות והשפנים, 'הם אף פעם לא מעירים לי...' חשב רפי לעצמו והמשיך בהתנהגותו האנוכית.

הימים והשנים חלפו והילד רפי הפך לנער בוגר ואחראי, אך עדיין 'משתדל' לשמור על מה ששייך לו, בלי להתחלק 'חלילה' עם חבריו. היה זה טבעי שרפי יצטרף ללימודי הזואולוגיה וחקר החי, ואכן הוא נרשם לאוניברסיטה למסלול שכל כך אהב. הלימודים היו מעניינים ומפרכים, אבל רפי התפעל בכל פעם מחדש שהקב"ה שולט בסדר מופתי בטבע, שבו כל בעל חי מקבל את מקומו הראוי לו ואת מזונו.

הוא התקדם והשתלם בלימודים הקשים על אף שרבים מחבריו פרשו באמצע הדרך, היה כבר קרוב מאד לקבלת התואר הנכסף.

היה זה ממש בסוף סמסטר הקיץ. ד"ר ברקו שליווה אותם בהצאותיו במשך כל תקופת הלימודים הודיע לכיתת הסטודנטים לזואולוגיה שבשבוע הבא תהיה הרצאת חוץ מיוחדת שההשתתפות בה אינה חובה. רוב התלמידים לא תכננו להגיע, אבל רפי החליט שלא לוותר על ההזדמנות. הד"ר המבוגר היה אדם מעניין וחכם, ורפי חשב שרק טוב יכול לצמוח לו מסיום שכה. שבוע חלף ויום ההרצאה הגיע. רפי ועוד מספר סטודנטים הגיעו אל מקום המפגש שנקבע. זו הייתה חורשת יער ענקית בקצה העיר, והד"ר הנכבד כבר המתין להם שם.

"עד היום למדנו רבות על בעלי החיים, על אורח חייהם ועל הסיבה שהם חיים בה", פתח ד"ר ברקו את דבריו, "היום נראה את השגחתו של הקב"ה על כל בריותיו וננסה ללמוד גם מספר דברים שבעלי החיים מלמדים אותנו". ד"ר ברקו נכנס לחורשה עם תלמידיו. היה נדמה שהוא מכיר כל אבן בחורשת הענק, והם צעדו אחריו פנימה בביטחון. ד"ר ברקו עצר והורה להם להתיישב על מספר סלעים שהיו פזורים שם. הסטודנטים התיישבו והמתינו למוצא פיו. ד"ר ברקו הוציא מתיקו גוש גדול של גבינה עטוף היטב, הסיר את העטיפה וזרק את גוש הגבינה ליד אחד העצים. "עכשיו נצטרך להיות בשקט!" הורה לקבוצת הסטודנטים

שהמתינה בדממה. חלפו מספר דקות ורחש נשמע בין השיחים. היה זה עכבר גדול שהריח את ריח הגבינה והחל לנגוס בה ברעבתנות. לאחר שסיים העכבר את סעודתו הוא נעלם בין השיחים, חלפו מספר דקות ולפתע הגיחו מתוך השיחים המוני עכברים שכאילו חיכו שמישהו יזעיק אותם והחלו לנגוס במרץ בגוש הגבינה שלאט שלאט הפך לקטן יותר ויותר.

"ראיתם את זה?" שאל הד"ר את חברי הקבוצה שהנהנו בראשם בפליאה, אבל לא ממש הבינו מה הוא רוצה מהם, אבל המשיכו אחריו בסיור. הם המשיכו ללכת במעבה החורשה והתיישבו מתחת למספר עצי ענק שהצלו על חלקת אדמה קטנה.

"ישש... היסה ד"ר מרקו את חבורת הסטודנטים הרעשנית, והם אכן נשמעו לו וניסו לשמור על דממה. הם המתינו שעה ארוכה למרות שלא ידעו למה הם ממתנים, כשלתע הבחינו בענן לבן מעליהם. זו הייתה להקת חסידות ענקית שעצרה למנוחה קלה בחורשה השקטה. אחת החסידות אחזה בפיה גוש ענק שהם לא הצליחו לזהות מהו, והורידה אותו אל האדמה. החסידות הרבות שמסביבה עטו על האוכל ונגסו בו בכל המרץ. 'ראיתם את זה?' שאל גם כאן הדוקטור. אבל חלק מהסטודנטים כבר תהו בקול 'מה הוא רוצה מאתנו?' הם המשיכו בדרכם עוד מספר מטרים והתיישבו בחצי גורן עגולה.

"אתם בוודאי תמהים לשם מה סחבתי אתכם עד לכאן, אבל תדעו לכם שהיום למדנו על החיים עצמם - לא רק על בעלי החיים". והיה נדמה לרפי שהוא מביט דווקא לעברו. "ראינו בהתחלה את העכבר שדאג לחבריו לארוחה מזינה, וגם את החסידה המאכילה את חברותיה. אבל נראה שיש כאן חוסר צדק משוער. בניגוד לחסידה המקבלת בצדק דמות של יצור לבן וטהור, ששמה מעיד על החסד שהיא עושה, העכבר הוא היצור השנוא ביותר על עקרות הבית, ומנסים להשמיד אותו בכל הזדמנות.

מדוע זה כך?" הסטודנטים הביטו בסקרנות בד"ר ברקו והמתינו לתשובה. "התשובה היא" אמר ד"ר מרקו בפנים מחויכות, "עכבר מזמין את חבריו לאכול מסעודה שאינה שייכת לו, וזה רק אחרי שסיים בשקט להשביע את רעבונו ולכן אינו ראוי להיקרא בעל חסד, והוא קנה בצדק את מקומו כנרדף לדיראון עולם. אבל החסידה נותנת לחברותיה ליהנות מלחמָה שְׁלָה. זהו חסד אמיתי, חסדה של החסידה".

רפי שמע את הדברים והרגיש שהם מחלחלים לתוך לבו פנימה, הוא שמח שלאחר שלמד כל כך הרבה על בעלי החיים האהובים עליו, הוא למד מהם את השיעור החשוב ביותר... מעשיו של בורא עולם ודאגתו לכל היקום במסירות עד אין קץ.

מאחורי האיסור שלא לאכול בעלי חיים מסוימים עומדת הסיבה שטבעם של בעלי החיים הללו אינו הגון וישר, ועלול הבשר הנאכל להשפיע לרעה על אופיו והתנהגותו של האדם, ולהפוך אותו לפחות מוסרי וערכי, ולכן במיוחד בימים הללו של חודש אלול, חודש הרחמים והסליחות שצריך כל אדם לפשפש במעשיו וזהו זמן של התבוננות עצמית, לימוד והכנה לקראת הימים הנוראיים. מקובל לומר שבניגוד לשאר השנה בה המלך (האל) נמצא בארמון, באלול: "המלך בשדה", כלומר קרוב ונגיש לעם.

"זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך באתהם במצרים אשר קרך בדרך"

נראה שהפרשה הזו מתאימה לחודש אדר ולא לחודש אלול - שהוא חודש הרחמים והסליחות. אם כן שואל ה'לבוש יוסף':

מהו הקשר בין פרשת עמלק לימים אלול? והוא משיב:

הרי "זכור אתי", 'את' ראשי תיבות **אלול תשרי**, לרמז שחלק מההכנות בימי אלול הם לראש חודש תשרי (ראש השנה), אשר בחודש זה מלך במשפט יעמיד ארץ ביים הדין הנורא.

בימים הללו צריכים לזכור את מה שעמלק רצה לעשות - לצנן את האמבטיה, להוריד את המורל והפחד מהקדוש ברוך הוא.

זהו הקשר בין עמלק לחודש הרחמים והסליחות - כעת בחודש זה עלינו להתמלא פחד ואימה מבורא עולם, לתקן מעשינו ולשוב אל ה'...

בן סורר ומורה

כשם שחשיבותו של הבכור נובעת מזה שהוא הבן הראשון, כך גם שנותיו הראשונות של האדם יש להן חשיבות מרובה לגבי שאר שנותיו.

אם רואים אנו שהבן מושחת הוא בלושנת החדשים הראשונים להיותו גדול ובר-עונשין (הוא הזמן של בן סורר ומורה) - הרי זה סימן מובהק שסופו להיות מושחת כל ימיו חייו ועתיד הוא להיות מחויב-מיתה.

עלינו ללמוד לקח, שצריך אדם לשים לב ולהקפיד בעיקר על הימים הראשונים שלאחרי הבר-מצוה, על הימים הראשונים של השנה על שעותיו הראשונות של היום - כי יהיו טובים וישרים, לפי שההתחלה יש לה השפעה מרובה על העתיד.

חינוכו של ילד עשוי לתת פרי טוב, רק לכשאין משגיחים ביופי החינוכי, אלא רק בתוכן הפנימי - לא היכן לומדים, אלא מה לומדים. אפשר שיהיו חדרים מרווחים ונאים, מורים מהודרים ונעימי-הליכות - אבל אם התוכן הוא נבוב ונעדר כל רוח של תורה ויהדות, אין מן הנמנע הוא שיגדל מזה בן ישראל ונאמן, כי אם בן סורר ומורה.

כל הישועות והברכות לניסים וטובות כבורי
שתמו לטעוה הרביעית בלויין זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל שיתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, פרנסה טובה ואשר נחת ושלווה לרפואת הדר בת מרים טובה בת דבורה אושר בן חמדה לרפואת ניסים בן סולטן לעיני משה בן סולטן ז"ל

רפואה שלימה לאורי-נתנאל
בן רוד הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמי"ח אבריו ושסי"ה גידיו. יחזור לאיתנו ויזכה לשנים רבות טובות ונעימות

כל הישועות והברכות לחני יושבי מזרחי
שתמו לטעוה הרביעית בלויין זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל שיתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, פרנסה טובה נחת והצלחה לילדיהם לרפואת אברהם ישראל בן חנה ועקב הי"ו להבדיל לעיני רחל ישראל בת באבאי בנימין וגולשו ז"ל

ארגון "אברהם יגל" מזמין את הציבור להשתתף בלויין של פאר הדור הרחמי: **יחזק יוסף שליטי"א** בבנימי"ו "איהל מועד" יבנה מוצאי שבת בשעה 23:00 ולאחריו סליחות עם הפייטן ר' משה הביטשה השידור יוקרן על מסך ענק כולל טעוה רביעית כיד המלך

מזל טוב ואיחולים לבניי יחזק-חיים ואיריס לארי
לנישואי יחזק-יגל נ"י עם ספיר מנב"ת יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה יזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר "ענני הנון בענני הנון זנו נאה ומתקבל"

רפואה שלימה לטובות כבורי
בת דבורה הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמי"ב אבריה ושסי"ה גידיה. תחזור לאיתנה ותזכה לשנים רבות טובות ועם עמלק

פנייה איטי בת שאוקא
שתתברך ברפואה שלימה ובפרנסה טובה ובכל מילי דמיטב נחת ושלווה מכל יוצאי חלציה **רפואה שלימה לרחל, וזיווג הגון עוד השנה לשרונה, איילה, יצחק ואביב**

מזל טוב ואיחולים לבניי ברוך יהודית טובלר
יוסף וטליה ישראל
לנישואי יגל נ"י עם שירז מנב"ת יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה יזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר "ענני הנון בענני הנון זנו נאה ומתקבל"

לעיני הצנועה והענוה רוזת אבורט
בת סול ז"ל טו"י אלול פקדת שנתה

למספחת יעקב היקרה
משתתפים בצערכם בפטירת הצנועה והענוה **בטלום אבשלום יעקב** בן חיים ושודיא ז"ל מן השמיים נתרחמו ולא תדעו עוד צער

פסוה משנתת
בשעה טובה ובצלחה הגיע משלוח חדש של ספרי קריאה מעניינים ומרתקים לספריית "אור ציון ובית שמשון" רח"ה שביוני יבנה. ציבור הקוראים ממוגן

רפואה שלימה לבשמה חברה
בת נורית הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמי"ב אבריה ושסי"ה גידיה. תחזור לאיתנה ותזכה לשנים רבות טובות נא לקרוא תהילים למואתה

שבת שלום ומבורך

שרה-ביבי לארי בת רבקה ז"ל
נריה שארע הי"ד בן ענת ורואבן הי"ו אריאל ולפסטל הי"ד בן רחל הי"ו רבקה טייר בת שרה ז"ל ירדנה סופר (ג'רפ) בת יהודית ז"ל יהודה אסללי בן ביבי ואיזי ז"ל ורדה בראל בת נעימה ז"ל פרחא אטדגי בת סולטנה ז"ל

לירן מלכה ז"ל בן ריטה שת"חיה אורן אהרון ז"ל בן ריטה שת"חיה אברהם צברי בן יחיא-יהודה ז"ל יצחק צברי בן יחיא-יהודה ז"ל אבשלום יעקב בן חיים ושודיא ז"ל משה כבורי בן סולטן ואברהם ז"ל גיאני יעקובי בת גולשו ז"ל נעימה מצליח בת חביבה ז"ל

אברהם-יגל בן רעות הי"ו יוסף אהרונ בן ביבי הי"ו דוד דודי בן נרגס וזכריה הי"ו בוסת חברה בת נורית מנב"ת חנה דודי בת שרה מנב"ת דינה מוסאי בת חנה מנב"ת דליה נסימה בת גורגיה מנב"ת בהטרי ארשאבן בת נובר מנב"ת דינה לזרי בת סולטנה מנב"ת מרדכי נאמן בן חנה וציון הי"ו

שלמה לארי בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו ישראל פרגי רפאל בן מרים הי"ו שבת מוסאי בן נהיית הי"ו יאיר חיים בן דליה וטוביה הי"ו אסתר אהרונ בת גוהר מנב"ת נהיית ישראל בת שרה מנב"ת ריחן-רחל בת ג'יראן מנב"ת מרגלית מוסאי בת שמחה מנב"ת לדיה הרוני בת מרי מנב"ת